

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. София, 11.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галина Тонева

ЧЛЕНОВЕ: 1. Жанина Начева

2. Теодора Стамболова

при секретаря Ил. Рангелова в присъствието на прокурора ... Иванов изслуша докладваното от съдия Ж. Начева наказателно дело № 1005 по описа за 2019 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по жалби, подадени от защитниците на подсъдимата Р. Г. П., против решение № 223 от 30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд по в. н. о. х. д. № 350/2019 г.

Отбелязани са касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1-3 НПК, които се подкрепят със съображенията, че съдът едностранчиво е анализирал доказателствените материали, които не е преценявал в съвкупност и е вложил съдържание на доказателствените източници, различно от действителното; не е представил ясни мотиви защо е отхвърлил показанията на част от свидетелите; съпоставял ги е единствено с показанията на св. Г. и на св. Т., към които е бил длъжен да подходи критично; основавал се е на показанията на полицейските служители, но е игнорирал съществуващите противоречия както

помежду им, така и с показанията на други свидетели; след некоректен прочит е оценил като недостоверни показанията на св. Н. П. и св. Б. П., а показанията на св. А. не е кредитирал, без да изясни въпросите за собствеността и начина на придобиване на инкриминираните вещи; отхвърлил е възражението на защитата за опорочено процесуално следствено действие (претърсване и изземване), макар по делото да липсват доказателства, че подсъдимата е съдействала на органите на полицията; допуснал е противоречие в мотивите на решението, защото е приел, че подсъдимата не е била възпрепятствана свободно да се предвижва, но заедно с това се е доверил на показанията на полицейски служители, изпратени да съдействат никой да не влиза, респ. да не излиза от къщата, които са изпълнили задължението си; поемните лица, разпитани като свидетели, са били категорични, че подсъдимата П. е влязла първа в дома си; в нарушение на чл. 339, ал. 2 НПК съдът не е отговорил на възраженията и доводите на защитниците; отсъствието на всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото е довело до нарушение при формиране на вътрешното съдийско убеждение и съответно до неправилно приложение на материалния закон с осъждането на подсъдимата П.; наложеното наказание е явно несправедливо и не може да постигне целите по чл. 36 НК, а изводите при определяне на наказанието за престъплението по чл. 304а НК са и вътрешно противоречиви. Направени са алтернативни искания - за отмяна на решението и оправдаване на подсъдимата или връщане на делото за ново разглеждане, както за изменение на въззивното решение, като се намали размера на наказанието.

В съдебно заседание защитникът (адв. А.) поддържа доводите и направените искания.

Прокурорът от Върховна касационна прокуратура дава заключение, че решението следва да бъде оставено в сила.

Върховният касационен съд, след като обсъди доводите в жалбите, съображенията на страните и извърши проверка на атакувания съдебен акт в пределите по чл. 347, ал. 1 от НПК, намери следното:

С присъда № 44 от 20.12.2017 г. на Софийския окръжен съд по н. о. х. д. № 50/2017 г. подсъдимата Р. Г. П. е призната за виновна в това, на 28.08.2014 г. в [населено място], да е предложила подкуп – сумата от 1500 лева на полицейски органи – на Н. Г. Г. и на В. Н. Т., за да не извършат действия по

служба, поради което и на основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 НК и чл. 54 НК е наложено наказание от две години лишаване от свобода и глоба в размер на хиляда лева.

Подсъдимата Р. Г. П. е призната за виновна и в това, на 28.08.2014 г. в [населено място] да е държала акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон – 244 кутии с цигари от различни марки, на обща стойност 1830 лева и общо дължим акциз - 913, 78 лева, като случаят е немаловажен, поради което и на основание чл. 234, ал. 1, пр. 2 НК и чл. 54 НК е наложено наказание от една година лишаване от свобода и глоба в размер на 1830 лева. Подсъдимата е оправдана да е извършила всяко от двете престъпления при условията на чл. 26, ал. 1 НК.

На основание чл. 23 НК е наложено общо наказание по съвкупност – две години лишаване от свобода и глоба в размер на 1830 лева. Определен е първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. На основание чл. 68, ал. 1 НК е постановено изтърпяване на отложеното наказание от три месеца лишаване от свобода по присъда на Софийския районен съд по н. о. х. д. № 4604/2011 г. при първоначален общ режим.

Съдът е приложил чл. 234, ал. 3 НК, разпоредил се е с веществено доказателство и в тежест на подсъдимата е възложил разноси по делото.

С решение № 223 от 30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд по в. н. о. х. д. № 350/2019 г. присъдата е изменена, като подсъдимата е оправдана да е предложила подкуп на полицейските органи в качеството им на длъжностни лица, заемащи отговорно служебно положение. Намалено е наказанието за престъпление по чл. 304а НК, както и общото наказание по чл. 23, ал. 1 НК - на една година и шест месеца лишаване от свобода. Определен е общ режим на изтърпяването му.

В останалата част присъдата е потвърдена.

Производството е второ поред, след решение № 200 от 19.03.2019 г. на Върховния касационен съд по н. д. № 749/2018 г., с което делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.

Касационните жалби са неоснователни. В тях се съдържат поредица от доводи, които макар и формално развити на плоскостта на съществени процесуални нарушения, по същината си представляват оплаквания за

необоснованост на възприетите от съда фактически положения. В рамките на настоящото производство те не могат да бъдат преразглеждани. Основните възражения са свързани с оценката за достоверност или недостоверност на показанията на свидетелите, поставени и на вниманието на въззивния съд, който в изпълнение на задължението си по чл. 314 НПК изцяло е проверил присъдата, постановена от първоинстанционния съд.

При установяване на фактическите обстоятелства Софийският апелативен съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, които регулират събирането, проверката и оценката на доказателствата като елементи от доказателствената дейност, предназначени да обезпечат достоверността на изградените изводи. Пространно изложените мотиви позволяват на Върховния касационен съд да се убеди, че въззивният съд е извършил самостоятелна аналитична преценка на целия обем от доказателствени материали. Внимателно е обсъдил свидетелските показания поотделно, съотнесени помежду си и според логическата им зависимост с останалите доказателствени източници. Прецизно е констатирал съществуващите противоречия, в т.ч. и несъществените разминавания в дадените показания на досъдебното производство и непосредствено в съдебно заседание. Изложил е достатъчно ясни, точни и изчерпателни съображения кои от тях и защо приема, че са достоверни, и кои от тях и защо счита, че са недостоверни. Всички основни доводи срещу обосноваността на присъдата, които защитникът е привел пред Софийския апелативен съд, са били ефективно изследвани и в съответствие с процесуалните изисквания на чл. 339, ал. 2 НПК са получили подробно аргументиран и законосъобразен отговор. Не е пренебрегнато и възражението за опорочено процесуално следствено действие, респ. протоколът да е бил негодно доказателство средство. В този аспект твърдението на защитника, че липсват доказателства за конкретни действия на подсъдимата, предхождащи извършеното претърсване и изземване, е част от аргументацията за необоснованост на фактическите обстоятелства, приети за установени по делото от съда по същество. Ето защо, предвид задълбоченото обсъждане на цялата съвкупност от доказателствени източници и съответно анализ в пълен обем на съдържащата се в тях доказателствена информация, оплакването за едностранчив подход и липсата на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по

делото при формиране на вътрешното съдийско убеждение, не може да бъде споделено. Мотивите показват и подробните съображения, поради които Софийският апелативен съд е счел, че фактическите обстоятелства покриват всички съставомерни признаци на престъпление по чл. 304а НК и по чл. 234, ал. 1 НК. В пределите на фактическите положения правната квалификация на всяко от деянията е законосъобразна. Конкретни доводи за нарушение от гледна точка на материалния закон, не се изтъкват и от защитниците на подсъдимата.

Съдържанието на въззивното решение не оправдава противоречие в частта за наказанието по чл. 304а НК – довод на защитника, поначало насочен да опровергае констатацията на съда за ниска степен на обществена опасност на подсъдимата П. с оглед данните за личността ѝ.

Съвкупната санкция от предвидените кумулативни наказания за всяко от извършените престъпления не разкрива очевидно несъответствие със степента на обществена опасност на деянието и на дееца, и на целите по чл. 36 НК, което да обуслови намесата на Върховния касационен съд за намаляване на наказанието.

По изложените съображения Върховният касационен съд, на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 НПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 223 от 30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд по в. н. о. х. д. № 350/2019 г.

Настоящото решение не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: